

[Tove Lindbo Larsen.]

der nærmest virker som et ankenævn for bevillingsafslag, i Grønland erstattes af Grønlands landsråd, hvilket jeg finder er helt i orden, både af hensyn til det administrative og til princippet om, at det skal afgøres i de folkevalgte organer.

En anden bestemmelse er, at man kræver bevilling til forhandling af stærke drikke fra butikker og lignende, og at der kan iværksættes rationeringsordninger. F. eks. kan landsrådet generelt eller kommunalbestyrelserne lokalt iværksætte stramninger ved salg og servering af stærke drikke. Det kan lyde lidt restriktivt, hvorfor jeg meget gerne vil understrege, hvad ministeren gør opmærksom på, at de folkevalgte organer er opmærksomme på ulemperne ved rationeringer og kun nødig anvender disse, men at der kan opstå særlige problemer, f. eks. i mindre, beboede områder, hvor rationering i givet fald vil være den bedste løsning.

Bevillingerne er knyttet til et bestemt lokale efter ønske fra Grønlands landsråd. Ellers svarer principperne til restaurations- og hotelloven, der gælder for det øvrige land. Det gælder også fratagelse af bevillinger. Dog gives der ministeren bemyndigelse til at fastlægge bestemmelser om lokalers indretning, hvad jeg også kan acceptere.

I relation til begrænsningerne i salget af stærke drikke fra butikker gælder også bestemmelsen om, at der ikke må sælges stærke drikke til unge under 18 år, hvilket er en afvigelse fra det øvrige land.

Landsrådets ønske om en bestemmelse i loven om faste priser på drikkevarer, og at der skal skiltes tydeligt med det, finder jeg rigtigt, og det vil jeg gerne tilslutte mig.

Jeg vil gerne knytte en enkelt bemærkning til ordningen om pensionaternes muligheder for at servere for gæster. Der er givet en lempelse med et mindre antal overnatningsdøgn. Det begrundes med et hensyn til private muligheder for at tilgodese turistønsker i fremtiden. Jeg tror, det er rigtigt, da man står over for at åbne for eller rettere gøre det lettere at foretage turistrejser i Grønland. Jeg håber, at man i de ansvarlige kredse er klar til at tage imod turisterne og kan tilrettelægge det på en sådan måde, at det både tilfredsstillende turisterne og bliver en succes for turisterne og ikke mindst for grønlænderne selv.

Nogle af bestemmelserne i lovforslaget kan måske virke lidt strenge, men jeg synes, at man må være opmærksom på, at der tillægges kommunalbestyrelserne, altså de grønlandske folkevalgte forsamlinger, en del myndighed, hvad jeg finder er en god ting.

Jeg er opmærksom på, at der ikke er anført ikrafttrædelsesdato i lovforslaget, men regner med, at det er af hensyn til de eksisterende lokale vedtægter, og at vi kan finde frem til den mest praktiske dato under udvalgsarbejdet.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget på socialdemokratiets vegne.

Henning Andersen: Da vor ordfører, hr. Mads Eg Damgaard, desværre er forhindret i dag, skal jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale dette lovforslag om salg og servering af stærke drikke på Grønland.

Lovforslaget skal, som ministeren også påpeger, ses som en fortsættelse af den hidtil gældende lov, som blev gennemført i 1969, og i hvilken der var en bestemmelse om, at et nyt lovforslag på dette område skulle fremsættes senest i folketingsåret 1972—73. Det er det, der hermed sker.

Alkoholproblemet har også på Grønland voldt store vanskeligheder, og jeg kan forstå, at dette lovforslag fuldstændig er i tråd med landsrådets og kommunernes opfattelse i denne sag, nemlig at de i videst muligt omfang selv skal bidrage til løsningen af disse meget alvorlige sociale og menneskelige problemer.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Jens Peter Jensen: Venstre kan anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse.

Jeg skal ikke på nogen måde gå i enkelt-heder, men måske anlægge én politisk betragtning, nemlig den, at nogle måske kunne få den opfattelse, at det ikke var særlig påtrængende, at folketinget beskæftigede sig med en sag af denne karakter. Hvis en sådan opfattelse skulle have bundfældet sig i visse sind, vil jeg dog pege på, at lovforslaget, som det er udformet, i allervidest tænkelige udstrækning henlægger afgørelser til de lokale myndigheder. Derfor kan der vel